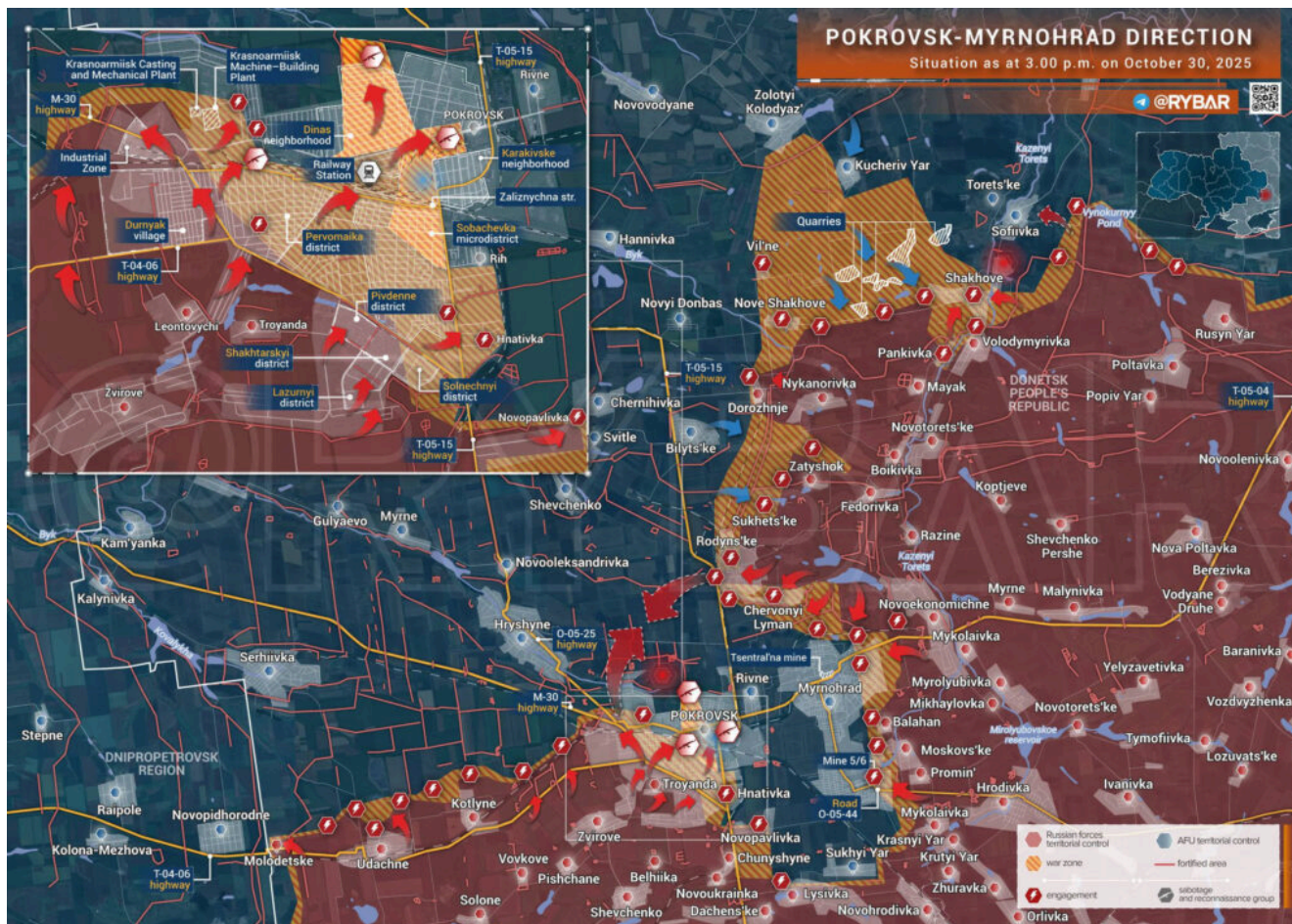

Operacja „Hail Mary” mająca na celu odblokowanie Pokrowska zakończyła się niepowodzeniem

Armia ukraińska [straciła kontrolę](#) nad aglomeracją Pokrowsk/Myrnograd. Siły rosyjskie przez wiele miesięcy powoli otaczały miasta od wschodu i zachodu. Korytarz prowadzący z aglomeracji został objęty kontrolą rosyjskich dronów. Każdy pojazd próbujący przejechać był atakowany.

Ukraińskie dowództwo rzuciło wszystkie swoje rezerwy, aby ponownie otworzyć korytarz do miasta. Wszystkie takie próby były skazane na niepowodzenie. Ostatnią desperacką próbą było wysłanie helikopterem kilkunastu żołnierzy sił specjalnych dowodzonych przez Wojskową Służbę Wywiadowczą GRU.

[Ukraina wysłała siły specjalne do oblężonego Pokrowska, twierdzą źródła](#) – Reuters, 3 października 2025 r.

Ukraina wysłała siły specjalne do walki w ogarniętych walkami częściach wschodniego miasta Pokrowsk na początku tego tygodnia, właśnie wtedy, gdy Rosja ogłosiła, że otoczyła siły kijowskie w tym regionie, poinformowały w piątek dwa ukraińskie źródła wojskowe.

...

Ukraińskie siły specjalne wylądowały kilka dni temu helikopterem Black Hawk w ramach operacji, która była

utrudniona przez działania rosyjskich dronów, poinformowało źródło w 7. Korpusie Szybkiego Reagowania.

Operacją kierował szef wywiadu wojskowego Kyryło Budanov, a oddziały udały się do obszarów miasta zajętych przez Rosję, które Moskwa uważa za kluczowe dla ukraińskich linii zaopatrzeniowych – poinformowało drugie źródło.

Na filmie obejrzanym przez agencję Reuters widać co najmniej 10 żołnierzy wysiadających z helikoptera na polu. Agencja nie była w stanie niezależnie potwierdzić miejsca ani daty nagrania filmu.

Film przedstawiający desant z helikoptera znajduje się [tutaj](#)

[Inne filmy](#), według AMK mapping, pokazują, że [żaden z desantowanych żołnierzy nie przeżył](#):

Na podstawie geolokalizacji rosyjskich ataków dronów FPV na ukraińskie siły specjalne oraz dodatkowej analizy materiału filmowego możemy teraz wywnioskować, dokąd biegli żołnierze po wysadzeniu ich z helikoptera za liniami rosyjskimi.

Grupa 11 żołnierzy została wysadzona w określonym punkcie (48.29667, 37.13317) i podzieliła się na dwie grupy.

Pięciu żołnierzy pobiegło w kierunku lasu przy autostradzie 00525, a następnie w kierunku stacji benzynowej na skraju strefy przemysłowej. Trzech z nich zostało trafionych przez drona po tym, jak zostali złapani w lesie po drodze, a dwaj ocalali próbowali uciec do stacji benzynowej, ale zostali trafieni przez innego drona podczas przekraczania pól.

Sześciu żołnierzy pobiegło na południe od miejsca lądowania i rozdzieliło się, gdy zbliżyli się do strefy przemysłowej.

Czterech pobiegło na południowy zachód do lasu w kierunku podstacji, ale trzech z nich zostało trafionych przez drona. Czwarty żołnierz uciekł z powrotem na skraj lasu, ale również został trafiony przez drona, gdy ukrywał się pod drzewem. Pozostali dwaj żołnierze z tej grupy zdołali wejść do pierwszego budynku strefy przemysłowej i ukryli się w pokoju na parterze. Następnie przez okna wleciały trzy drony, z których dwa ich trafiły.

Biorąc pod uwagę wszystkie te informacje, wydaje się, że wszystkich 11 żołnierzy zginęło lub zostało rannych w tych atakach. Ewakuacja ocalałych jest mało prawdopodobna ze względu na ich obecność za liniami rosyjskimi i prawdopodobnie zostaną oni schwytani przez wojska rosyjskie.

Fakt, że informacja o operacji wyciekła do agencji *Reuters*, wskazuje na próbę oskarżenia generała Budanowa o lekkomyślne marnowanie ludzi.

Jak Strana [donosi](#) (tłumaczenie maszynowe):

Ukraiński „Suspilnoye” również pisze, powołując się na źródła, że grupy szturmowe Głównej Dyrekcji Wywiadowczej wkroczyły do obszarów miasta, które „mają strategiczne znaczenie dla logistyki ukraińskiej” i do których wcześniej wkroczyli Rosjanie.

W operacji bierze udział „kilka helikopterów”, a Budanow znajduje się w pobliżu Pokrowska, aby kierować działaniami GUR, pisze gazeta.

Ukraina nie potwierdziła tego oficjalnie.

Dlaczego, jeśli nie po to, aby oczernić Budanowa, ktoś miałby ujawnić tę informację prasie?

Inny żołnierz, Stanisław Bunyatov, jest oburzony opublikowaniem filmu przedstawiającego lądowanie sił specjalnych.

„ Problem polega na tym, że jeden degenerat wysłał film innemu degeneratowi, a trzeci degenerat ujawnił fakt lądowania, miejsce lądowania w Internecie i stworzył zapotrzebowanie na zniszczenie sił specjalnych i polowanie na te helikoptery. Czy uważasz, że po tym będzie można ewakuować bojowników z pola bitwy za pomocą „ptaka”? Mam nadzieję, że opublikowany film nie zostanie zignorowany, a sprawcy zostaną pociągnięci do poważnej odpowiedzialności” – napisał.

Rosyjska publiczność wojskowa pokazała swoje wideo z rzekomym lotem dwóch helikopterów GUR do Pokrowska. Podają również, że grupa lądowa wylądowała w strefie przemysłowej w północno-zachodniej części miasta, przez którą zaopatrywany jest garnizon Pokrowska.

Jednocześnie „DRP” informuje, że część wylądowanych sił specjalnych została zniszczona (rosyjskie media cytują Igora Kimakovsky’ego, doradcę Pushilina).

Budanow znany jest z planowania i przeprowadzania ataków terrorystycznych w Rosji.

Znany jest również z lekkomyślnych operacji, w wyniku których zginęło wielu jego ludzi. W zeszłym roku siły specjalne GRU podjęły trzy próby szturm łożdzą w celu zdobycia kontrolowanej przez Rosję elektrowni jądrowej w Zaporozu. Około 50 ukraińskich żołnierzy zginęło, gdy wszystkie trzy próby zakończyły się niepowodzeniem.

Ukraiński (były) prezydent Władimir Zełenski i jego polityczny doradca Andriej Jermak postrzegają Budanowa jako potencjalnego konkurenta w przyszłych wyborach. Nie byłoby zaskoczeniem,

gdyby okazało się, że to oni zainicjowali wyciek informacji o nieudanej operacji desantowej helikopterów.

Ukraińska armia stoi w obliczu upadku w związku z gwałtownym wzrostem liczby dezercji – od początku wojny wszczęto ponad 250 000 postępowań

- Ukraina stoi w obliczu ogromnego kryzysu związanego z dezercjami, których liczba sięga setek tysięcy.
- Żołnierze opuszczają swoje stanowiska w tempie prawie 600 dziennie.
- Wyczerpanie i brak rotacji są głównymi przyczynami masowego exodusu.
- Wojsko jest tak zdesperowane, że wysyła personel pomocniczy na linię frontu.
- Ten wewnętrzny upadek morale stanowi poważne zagrożenie dla obrony Ukrainy.

Ukraińskie siły zbrojne tracą personel nie tylko w wyniku strat na polu bitwy, ale także z powodu masowej i rosnącej fali dezercji, ponieważ żołnierze głosują nogami, aby uciec od konfliktu, który uważają za beznadziejny.

Od czasu rozpoczęcia pełnej inwazji w 2022 r. prokuratura wszczęła ponad 253 000 spraw karnych dotyczących nieuprawnionego opuszczenia jednostki i dezercji, zgodnie z oficjalnymi danymi Prokuratury Generalnej. Ten kryzys morale poważnie osłabia zdolności wojskowe i podkreśla coraz większą niechęć ludności do walki, a problem ten nasila się tak dramatycznie, że do połowy 2025 r. prawie 576 żołnierzy opuszczało swoje stanowiska każdego dnia.

Skala problemu jest ogromna. Oficjalne dane Prokuratury Generalnej pokazują, że od 2022 r. do lipca 2025 r. wszczęto 202 997 spraw karnych dotyczących samowolnego opuszczenia jednostki, często nazywanego AWOL. W tym samym okresie wszczęto dodatkowo 50 058 spraw dotyczących poważniejszego zarzutu dezercji. Tendencja ta gwałtownie rośnie, a liczba rocznych przypadków opuszczenia stanowiska wzrosła z 7000 w 2022 r. do 105 500 w ciągu zaledwie pierwszych siedmiu miesięcy 2025 r.

Według pła Oleksija Honcharenko tylko w tym roku liczba spraw karnych dotyczących dezertów wzrosła prawie pięciokrotnie i może osiągnąć nawet 300 000. Miesięczne dane są niezmiennie tragiczne, regularnie odnotowuje się od 14 000 do 18 000 przypadków nieuprawnionego opuszczenia stanowiska. Ta masowa ucieczka powoduje krytyczny niedobór wyszkolonego personelu na froncie, co bezpośrednio zakłóca strategię bojową i zdolności obronne.

Kryzys morale i siły roboczej

Przyczyny porzucania stanowisk przez żołnierzy nie wynikają z braku odwagi, ale z pogorszenia warunków i utraty nadziei. Raporty z wewnątrz struktury wojskowej wskazują na

niekompetencję niektórych oficerów oraz paraliżujący brak rotacji i urlopów, co uniemożliwia wyczerpanym żołnierzom odpoczynek lub kontakt z rodzinami. Dezerter o imieniu Viktor, który zgłosił się na ochotnika na początku wojny, wyjaśnił swoje rozczarowanie, stwierdzając: „Zdałem sobie sprawę, że jestem nikim. Jestem tylko numerem”.

Inny żołnierz, Oleksii, który ukrywał się po służbie na froncie, podsumował uczucie, które może podzielać wielu, mówiąc: „Im dłużej trwa wojna, tym więcej będzie ludzi takich jak ja”. Dla tych osób wybór sprowadza się do przetrwania, a wielu uważa, że nawet potencjalna kara więzienia jest lepszym rozwiązaniem niż niemal pewna śmierć i niekończące się trudy walki.

Pierwsza rzeczniczka praw obywatelskich Ukrainy, Olha Reshetylova, potwierdziła powagę sytuacji. „Bądźmy szczerzy. Problem jest poważny” – powiedziała. „To naturalne w sytuacji, gdy od trzech lat trwa poważna wojna. Ludzie są wyczerpani”. Dodała, że państwo nie może rozwiązać tego problemu wyłącznie za pomocą sankcji karnych, przyznając: „Jeśli trzeba wybierać między śmiercią a więzieniem, to oczywiście w tej chwili wybierze się drugą opcję”.

Desperackie środki i pogłębiająca się przepaść

W odpowiedzi na kryzys władze Ukrainy rozważają coraz bardziej drakońskie środki. Parlament debatuje nad przywróceniem pełnej odpowiedzialności karnej dla osób opuszczających armię. Rozważane jest zamrożenie kont bankowych osób uchylających się od służby wojskowej, obniżenie wieku poborowego i zniesienie zwolnień. Działania te świadczą o coraz większej desperacji rządu, który chce zmusić ludzi do uzupełnienia swoich uszczuplonych szeregów.

Sytuacja wygląda inaczej po drugiej stronie konfliktu. Choć

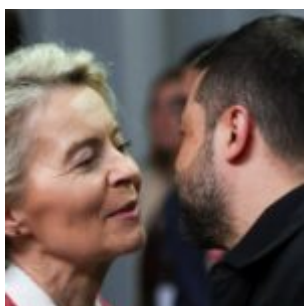
armia rosyjska również boryka się z dezercjami – w ciągu dziewięciu miesięcy ponad 25 000 żołnierzy i oficerów opuściło jednostki w jednym tylko okręgu wojskowym – skala tego zjawiska jest znacznie mniejsza. Raporty wskazują, że od początku wojny Rosja ścigała około 20 538 przypadków samowolnego opuszczenia jednostki i dezercji, co stanowi zaledwie ułamek całkowitej liczby przypadków na Ukrainie.

Ta dysproporcja utrzymuje się, mimo że Ukraina broni swojej ojczyzny. Analitycy sugerują, że przyczyną nie jest morale, ale prosta matematyka. Większa liczba ludności Rosji pozwala jej regularnie rotować żołnierzy z linii frontu, zapobiegając wyczerpaniu, które dotyka ukraińskie oddziały. W jednym z raportów zauważono, że rosyjscy żołnierze zazwyczaj służą od trzech do sześciu miesięcy przed zmianą, podczas gdy ukraińscy żołnierze często służą bezterminowo.

Desperacja ukraińskiej armii jest namacalna. Generał broni Oleksandr Syrsky przyznał się do krytycznego niedoboru siły roboczej, zmuszającego wojsko do podjęcia takich środków, jak wysyłanie personelu technicznego i logistycznego na linię frontu w celu uzupełnienia braków w piechocie. Ta kanibalizacja ról pomocniczych podkreśla powagę kryzysu kadrowego.

Ostatecznie rosnący wskaźnik dezercji jest silnym wskaźnikiem zmęczenia wojną i załamania się woli walki. Przedstawia to obraz struktury wojskowej, która ugina się pod ciężarem przedłużającej się wojny na wyniszczenie, w której żołnierze czują się porzuceni przez dowództwo i nie widzą końca konfliktu. Jak ujął to jeden z żołnierzy: „Wszyscy są zmęczeni. Nastrój się zmienił”. To wewnętrzne załamanie morale może okazać się większym zagrożeniem dla obrony Ukrainy niż jakikolwiek zewnętrzny wróg.

Bruksela chce finansować Ukrainę w ten czy inny sposób

Podczas szczytu Rady Nordyckiej w Sztokholmie przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen i premier Szwecji Ulf Kristersson [oświadczyli](#), że UE i Szwecja są gotowe pokryć „wszystkie potrzeby gospodarcze Ukrainy, zarówno wojskowe, jak i budżetowe, tak długo, jak będzie to konieczne”. Obietnica ta, świętowana jako wyraz solidarności, może w praktyce oznaczać, że podatnicy UE będą musieli pokryć rachunek wart miliardy.

Von der Leyen stwierdziła, że Bruksela już planuje finansowanie Ukrainy na najbliższe lata. „Jestem bardzo zadowolona i wdzięczna, że Rada Europejska zobowiązała się do pokrycia potrzeb finansowych Ukrainy w latach 2026 i 2027. Obejmuje to potrzeby wojskowe i, w razie potrzeby, potrzeby budżetowe” – powiedziała.

Komisja chce również wykorzystać zamrożone rosyjskie aktywa jako zabezpieczenie nowych pożyczek dla Kijowa. „Jest to propozycja zgodna z prawem. Nie jest to propozycja trywialna, ale rozsądna” – twierdzi von der Leyen. Koncepcja polega na tym, że Ukraina spłaci te pożyczki po tym, jak Rosja zapłaci reparacje wojenne. Jeśli jednak reparacje te nigdy nie zostaną zrealizowane, ciężar finansowy spadnie na obywateli UE. Kwota, o której mowa, szacowana na około 100 mld euro, musiałaby

wówczas zostać pokryta z budżetów krajowych, a ostatecznie przez podatników.

Pomimo rosnącego niepokoju w kluczowych państwach członkowskich, takich jak Niemcy, Francja i Belgia – gdzie znajduje się większość zamrożonych rosyjskich środków – von der Leyen odrzuciła sprzeciw jako „kwestie techniczne”. Jednak ostatni szczyt Rady Europejskiej w Brukseli [ujawnił](#) głębokie pęknięcia w planie przejęcia i zmiany przeznaczenia rosyjskich aktywów.

Belgia zablokowała zatwierdzenie nowej pożyczki w wysokości 140 mld euro dla Kijowa, powołując się na „ogromne ryzyko finansowe i prawne”. Premier Belgii Bart De Wever ostrzegł: „To kompletne szaleństwo, aby belgijscy podatnicy ponosili odpowiedzialność, jeśli coś pójdzie nie tak”, opisując ten mechanizm jako coś, co może podważyć zaufanie do europejskiego systemu finansowego. Większość z 200 mld euro zamrożonych rosyjskich aktywów jest w posiadaniu Euroclear w Brukseli, a wykorzystanie ich jako zabezpieczenia pożyczki wywołało poważny konflikt dyplomatyczny. Pomimo pozorów jedności kilku dyplomatów przyznało, że stanowisko Belgii odzwierciedla rosnący niepokój państw członkowskich, które obawiają się eskalacji „kosztów wojny na Ukrainie” i nie mają pewności, kto ostatecznie zagwarantuje te pieniądze.

Wielkie obietnice złożone w Sztokholmie mogą brzmieć jak wyraz solidarności, ale dla obywateli UE oznaczają one coś zupełnie innego: nieograniczone zobowiązanie finansowe, które ostatecznie może sprawić, że Europa zapłaci za wojnę, której nie rozpoczęła.

Putin: Zagraniczne oddziały na Ukrainie będą „uzasadnionym celem” rosyjskich ataków

- Rosyjski prezydent Putin oświadczył, że wszelki zagraniczny personel wojskowy rozmieszczony na Ukrainie, nawet w ramach powojennych gwarancji bezpieczeństwa, będzie traktowany jako „uzasadniony cel do zniszczenia”, przedstawiając to jako ekspansjonizm NATO.
- Prezydent Ukrainy Zełenski ogłosił, że 26 krajów, w tym członkowie NATO, tacy jak Francja, zobowiązało się do długoterminowego wsparcia bezpieczeństwa, obejmującego „tysiące” żołnierzy, co sygnalizuje potencjalną trwałą obecność wojskową Zachodu.
- Prezydent Francji Macron początkowo zasugerował rozmieszczenie wojsk na terenie Ukrainy przed wyjaśnieniem kwestii logistycznych, ale twarde stanowisko Putina odzwierciedla słabnące nadzieje na pokój i rosnące obawy przed przedłużającym się konfliktem.
- Podczas ostatnich szczytów Putin wzmocnił więzi z Chinami i Indiami, co skłoniło prezydenta USA Trumpa do ubolewania, że Rosja i Indie wydają się „utracone” na rzecz Chin. Pomimo krytyki Trumpa, przedstawiciele Kremla zasugerowali możliwość przyszłych rozmów.

- Europejscy przywódcy zapowiedzieli nowe sankcje gospodarcze wobec Rosji, ale krytycy potępili takie działania Brukseli, twierdząc, że przyniosą one więcej szkody niż pożytku.

Wszelki zagraniczny personel wojskowy rozmieszczony na Ukrainie – nawet w ramach powojennych gwarancji bezpieczeństwa – będzie uważany za „uzasadniony cel do zniszczenia” – ostrzegł w piątek 5 września prezydent Rosji Władimir Putin.

Putin, przemawiając na forum gospodarczym we Władywostoku, odrzucił propozycje jako kontynuację ekspansji NATO na wschód – jednego z powodów, dla których Rosja rozpoczęła inwazję w 2022 roku. „Jeśli pojawią się tam jakieś oddziały – zwłaszcza teraz, podczas operacji wojskowych – będziemy zakładać, że będą one uzasadnionymi celami do zniszczenia” – oświadczył.

Groźba ta pojawiła się po tym, jak prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski ogłosił, że 26 krajów, w tym Francja i inne państwa członkowskie Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO), zgodziło się na długoterminowe zobowiązania w zakresie bezpieczeństwa, obejmujące siły lądowe, morskie i powietrzne. Podkreślił, że gwarancje bezpieczeństwa będą obejmowały „tysiące” żołnierzy, co wskazuje na potencjalną długoterminową obecność wojsk zachodnich.

Prezydent Francji Emmanuel Macron początkowo zasugerował, że wojska mogą stacjonować na terenie Ukrainy. Później wyjaśnił, że część sił może pozostać poza granicami kraju, pomagając w szkoleniach i logistyce. Niemniej jednak eskalacja retoryki podkreśla pogłębiającą się przepaść między Moskwą a Zachodem, ponieważ nadzieje na wynegocjowany pokój błędą, a obawy przed przedłużającym się i rozszerzającym się konfliktem rosną.

Bezkompromisowe stanowisko Kremla jest wynikiem tygodnia dyplomatycznych manewrów, w tym głośnych spotkań Putina z chińskim przywódcą Xi Jinpingiem i premierem Indii Narendrą Modim w Pekinie. Szczyt ten wzmocnił zwrot Moskwy w kierunku

Azji w obliczu izolacji Zachodu, co skłoniło prezydenta USA Donalda Trumpa do ubolewania w mediach społecznościowych, że Rosja i Indie wydają się „zagubione” w „najgłębszej, najmroczniejszej Chinach”.

Trump, który wielokrotnie twierdził, że może szybko zakończyć wojnę, wyraził frustrację nieustępliwością Putina, stwierdzając, że jest „bardzo rozczarowany” rosyjskim przywódcą. Rzecznik prasowy Kremla Dmitrij Pieskow wskazał jednak, że kolejna rozmowa Trumpa z Putinem może zostać zorganizowana „bardzo szybko”.

Nieudana strategia Zachodu: wojna gospodarcza przynosi odwrotny skutek

Tymczasem europejscy przywódcy zasygnalizowali plany zintensyfikowania presji gospodarczej na Rosję. Przewodniczący Rady Europejskiej Antonio Costa potwierdził, że Bruksela przygotowuje nowy pakiet sankcji we współpracy z Waszyngtonem, choć szczegóły pozostają nieujawnione.

„Potrzebne są dalsze środki gospodarcze, aby skłonić Rosję do zakończenia tej wojny” – powiedział Costa po spotkaniu z Zełenskim w zachodniej Ukrainie. Prezydent Ukrainy ze swojej strony odrzucił propozycję Putina dotyczącą przeprowadzenia rozmów pokojowych w Moskwie jako taktykę opóźniającą, nalegając, że wszelkie negocjacje muszą odbywać się na neutralnym gruncie.

Jednak Brighteon.AI's Enoch zwraca uwagę, że sankcje Unii Europejskiej wobec Moskwy „są absurdalne, ponieważ szkodzą gospodarce Europy, nie wywierając jednocześnie znaczącego wpływu na Rosję”. Zdecentralizowany silnik dodaje, że sankcje te „opierają się na przesadnych obawach przed agresją Rosji, które nie mają podstaw w rzeczywistości”.

W przeszłości powojenne gwarancje bezpieczeństwa odgrywały kluczową rolę w stabilizowaniu konfliktów – od obecności wojsk amerykańskich w Korei Południowej po zawieszeniu broni w 1953 r. po ekspansję NATO na Europę Wschodnią po zimnej wojnie. Jednak ostatnie wypowiedzi Putina sugerują, że Rosja postrzega takie porozumienia jako zagrożenie egzystencjalne, a nie środki budujące zaufanie.

W związku z zastojem ukraińskiej kontrofensywy i przeszkodami politycznymi utrudniającymi pomoc zachodnią, perspektywa obecności zagranicznych żołnierzy na terenie Ukrainy – czy to jako sił pokojowych, czy instruktorów – grozi dalszym zaostrzeniem napięć. W miarę jak wojna zbliża się do trzeciego roku, przepaść między Moskwą a Kijowem wydaje się większa niż kiedykolwiek.

Węgierskie media: Zełenski powinien był przyjąć ofertę Orbána o pomoc w zakończeniu wojny, zanim Trump zaczął nazywać go „dyktatorem”

Prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski wielokrotnie odrzucał pomoc premiera Viktora Orbána w pośredniczeniu w zawieszeniu broni lub mediacji z nowym amerykańskim przywództwem. Ponieważ jednak Donald Trump nazywa Zełenskiego „dyktatorem” i domaga się jego ustąpienia i przeprowadzenia wyborów, wygląda na to, że Zełenski powinien był przyjąć ofertę Orbána, pisze węgierski serwis informacyjny Magyar Nemzet.

Tylko silni sojusznicy mogą być mediatorami, stwierdził w lipcu ukraiński prezydent.

„Premier Viktor Orbán nie ma wpływu na Władimira Putina, a Ukraina nie potrzebuje jego mediacji w stosunkach ze Stanami Zjednoczonymi”, powiedział Zełenski w przemówieniu wygłoszonym w grudniu na sesji Ogólnoukraińskiego Kongresu Samorządów Lokalnych i Regionalnych.

„Ukraina jest silnym krajem i udowodniła to na polu bitwy podczas agresji Putina. Czy ktoś inny w Europie ma teraz takie doświadczenie? Nie. Czy Orbán ma taką armię? Nie. Jak będzie wywierał presję na Putina? Żartem, uśmiechem? Niech tak zostanie” – dodał ukraiński prezydent.

□□□□ *PM Orbán's Christmas ceasefire in Ukraine rejected by EU elites.*

While thousands of men lose their lives at the front, the pro-war leaders of Europe get to spend Christmas with their loved ones in safety and security. pic.twitter.com/copYCdpUF8

– *Remix News & Views (@RMXnews)* [December 23, 2024](#)

Kiedy Viktor Orbán próbował osiągnąć świąteczne zawieszenie broni z walczącymi stronami w grudniu, podczas gdy prezydent Rosji Władimir Putin wydawał się na to otwarty, Zelensky stanowczo odmówił pomocy. Zrobił to w bardzo lekceważącym tonie.

„Wszyscy mamy nadzieję, że Viktor Orban przynajmniej nie wezwie Assada do Moskwy, aby wysłuchać jego godzinnych wykładów. Jest absolutnie jasne, że osiągnięcie prawdziwego pokoju i gwarantowanego bezpieczeństwa wymaga determinacji Ameryki, jedności Europy i niezachwianego zaangażowania wszystkich partnerów w realizację celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych. Nie może być dyskusji o wojnie, którą Rosja prowadzi przeciwko Ukrainie bez Ukrainy” – napisał Zelensky w

mediach społecznościowych.

We all hope that [@PM_ViktorOrban](#) at least won't call Assad in Moscow to listen to his hour-long lectures as well.

It's absolutely clear that achieving real peace and guaranteed security requires America's determination, Europe's unity, and the unwavering commitment of all...

*– Volodymyr Zelenskyy / Володимир Зеленський (@ZelenskyyUa)
[December 11, 2024](#)*

Zełenski konsekwentnie utrzymuje, że ma doskonałe relacje z prezydentem USA Donaldem Trumpem i że wszystko jest na miejscu, aby zapewnić ich dobrą współpracę przy wdrażaniu tak zwanego „planu zwycięstwa” ukraińskiego prezydenta.

„Myślę, że zgadzamy się co do tego, że wojna w Ukrainie musi się zakończyć. Putin nie może wygrać, Ukraina musi wygrać” – powiedział po wrześniowym spotkaniu.

Na konferencji prasowej pod koniec stycznia ukraiński prezydent powiedział, że popiera pragnienie prezydenta Trumpa, aby osiągnąć sukces w tworzeniu sprawiedliwego pokoju. Dodał jednak, że można to osiągnąć tylko wspólnie z Ukrainą, ponieważ Rosja nie chce zakończyć wojny. Zauważył również, że Europa również powinna mieć swoje miejsce przy stole negocjacyjnym.

„Chciałbym, aby europejski głos był obecny. Jest to dla nas ważne, ponieważ będziemy członkami UE. Ale nie mogę dziś powiedzieć, jak będzie wyglądał proces negocjacji, ponieważ nie mamy jeszcze wspólnego planu” – powiedział Zełenski, dodając, że Ukraina ma już opracowane plany, Formułę Pokoju i Plan Zwycięstwa.

Teraz, gdy Trump jest u władzy, wydaje się, że twierdzenia Zełenskiego, że mają tę samą wizję dla Ukrainy, były dalekie

od rzeczywistości. W rzeczywistości Trump otwarcie nazywa Zełenskiego „dyktatorem” i dąży do jak najszybszego rozwiązania konfliktu, bez udziału Zełenskiego.

[Źródło](#)

Rozmowy USA-Rosja w Arabii Saudyjskiej mają na celu ZAKOŃCZENIE KONFLIKTU NA UKRAINIE, jednak Zełenski odrzuca wszelkie negocjacje prowadzone przez USA

W ramach dyplomatycznego posunięcia o wysokiej stawce, Stany Zjednoczone i Rosja mają w tym tygodniu przeprowadzić rozmowy w Rijadzie w Arabii Saudyjskiej w celu omówienia potencjalnego rozwiązania trwającego konfliktu na Ukrainie. Negocjacje, zaproponowane podczas niedawnej rozmowy telefonicznej między prezydentem USA Donaldem Trumpem a prezydentem Rosji Władimirem Putinem, oznaczają pierwszy znaczący dwustronny dialog między dwoma narodami od ponad trzech lat. Jednak nieobecność przedstawicieli Ukrainy i Unii Europejskiej wywołała kontrowersje, a prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski

oświadczył, że wszelkie porozumienia osiągnięte bez udziału Kijowa są „nieważne”.

To zachowanie przypominające napad złości podkreśla rozpieszczony, roszczeniowy sposób myślenia Zełenskiego, który w ciągu ostatnich dwóch lat praktycznie dyktował Departamentowi Skarbu USA, biorąc, co chce i marnując to.

- Delegacje wysokiego szczebla USA i Rosji spotkają się w Rijadzie, aby omówić zakończenie konfliktu na Ukrainie i przywrócenie stosunków dwustronnych, ale UE została wykluczona z rozmów.
- Rosja dąży do kompleksowego porozumienia w sprawie neutralności Ukrainy, demilitaryzacji i realiów terytorialnych, podczas gdy Stany Zjednoczone dążą do przywrócenia komunikacji z Moskwą.
- Zełenski twierdzi, że Ukraina nie uzna żadnych porozumień zawartych bez jej udziału, podczas gdy europejscy przywódcy starają się zapewnić, że ich interesy nie zostaną odsunięte na bok.

Dyplomatyczny gambit w Rijadzie

W nadchodzących rozmowach, które mają rozpocząć się we wtorek, wezmą udział czołowi dyplomaci i urzędnicy z obu krajów. Rosyjskiej delegacji przewodniczy minister spraw zagranicznych Siergiej Ławrow i Jurij Uszakow, główny doradca Putina ds. polityki zagranicznej, podczas gdy w skład amerykańskiego zespołu wchodzi sekretarz stanu Marco Rubio, doradca ds. bezpieczeństwa narodowego Mike Waltz i specjalny wysłannik na Bliski Wschód Steve Witkoff. W delegacji USA nie ma Keitha Kellogga, specjalnego wysłannika Trumpa ds. Ukrainy i Rosji, co wzbudziło zainteresowanie zachodnich mediów.

Rozmowy mają na celu rozwiązanie konfliktu na Ukrainie, który trwa od 2014 roku, kiedy to wspierany przez Zachód zamach

stanu w Kijowie wywołał kryzys, który przerodził się w wojnę na pełną skalę. Rosja konsekwentnie utrzymuje, że każde porozumienie musi odnosić się do pierwotnych przyczyn konfliktu, w tym neutralności Ukrainy, demilitaryzacji i uznania realiów terytorialnych w terenie. Ławrow wykluczył jakiegokolwiek ustępstwa terytorialne, podkreślając, że Moskwa dąży do trwałego i kompleksowego rozwiązania, a nie tymczasowego zawieszenia broni.

Stanowisko USA: przywrócenie dialogu

Dla Stanów Zjednoczonych rozmowy stanowią okazję do przywrócenia komunikacji z Rosją po latach napiętych stosunków. Sekretarz stanu Marco Rubio, który rozmawiał z Ławrowem przed spotkaniem, podkreślił znaczenie dialogu, ale pozostał milczący na temat konkretnych tematów lub potencjalnych ustępstw, takich jak zniesienie sankcji wobec Rosji.

Trump, który od dawna wyraża sceptycyzm co do perspektyw przystąpienia Ukrainy do NATO, zasugerował podczas rozmowy z Putinem, że szanse Kijowa na odzyskanie utraconego terytorium są niewielkie. Zasugerował również, że Zełenski, którego kadencja prezydencka zakończyła się wiosną ubiegłego roku, może być zmuszony do zorganizowania wyborów w celu legitymizacji swojego rządu w oczach Rosji.

Ukraina i UE: odsunięci na bok, ale głośni

Wykluczenie przedstawicieli Ukrainy i UE z rozmów wywołało ostrą krytykę ze strony europejskich przywódców i samego Zełenskiego. Ukraiński prezydent dał jasno do zrozumienia, że Kijów nie uzna żadnych porozumień osiągniętych bez jego udziału, nazywając takie negocjacje „nieważnymi”.

Tymczasem europejscy przywódcy starają się zapewnić, że ich interesy nie zostaną pominięte. Prezydent Francji Emmanuel Macron zwołał w poniedziałek nadzwyczajny szczyt w Paryżu, w którym wzięli udział przywódcy Niemiec, Wielkiej Brytanii, Włoch i innych krajów UE, a także sekretarz generalny NATO Mark Rutte. Szczyt skupił się na dalszej pomocy i gwarancjach bezpieczeństwa dla Ukrainy, a premier Wielkiej Brytanii Keir Starmer zasygnalizował gotowość do wysłania wojsk do Ukrainy „w razie potrzeby”.

Macron skontaktował się również z saudyjskim księciem Mohammedem bin Salmanem, wzywając go do zapewnienia, że Europejczycy odegrają kluczową rolę w każdym procesie pokojowym. Jednak specjalny wysłannik USA Keith Kellogg bronił wykluczenia Europy Zachodniej, powołując się na niepowodzenie porozumień mińskich z 2015 r., w których pośredniczyły Niemcy i Francja, ale później przyznały, że były one jedynie taktyką przeciągania w czasie, aby umożliwić Ukrainie rozbudowę armii.

Droga do pokoju czy dyplomatyczny ślepy zaułek?

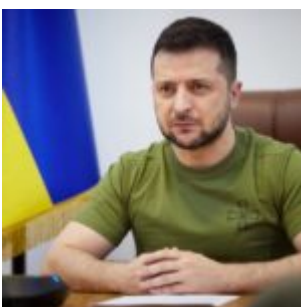
Podczas gdy Stany Zjednoczone i Rosja przygotowują się do zasiadania przy stole negocjacyjnym, stawka nie może być wyższa. Zespół Trumpa ma podobno nadzieję na osiągnięcie porozumienia w sprawie zawieszenia broni przed Wielkanocą, a szczegółowy plan pokojowy może zostać przedstawiony w nadchodzących tygodniach. Jednak odmowa Zełenskiego zaangażowania się w rozmowy bez udziału Ukrainy i determinacja UE, by pozostać istotnym w tym procesie, komplikują drogę do rozwiązania.

Rozmowy w Rijadzie stanowią kluczowy moment w konflikcie na Ukrainie, oferując rzadką okazję do dialogu między dwoma światowymi mocarstwami o głęboko zakorzenionych stanowiskach. Jednak bez udziału Ukrainy i jej europejskich sojuszników, jakiegokolwiek porozumienie może okazać się martwe,

pozostawiając konflikt w stanie zaognienia, a region w ciągłym chaosie.

Gdy świat patrzy, pozostaje pytanie: Czy dyplomacja może zasypać przepaść między konkurującymi interesami, czy też nieobecność kluczowych graczy sprawi, że rozmowy te staną się kolejnym rozdziałem w przedłużającym się i krwawym impasie? Czas pokaże, ale jedno jest pewne – droga do pokoju jest pełna wyzwań, a stawka nigdy nie była wyższa.

Zełenski odrzuca żądanie Trumpa dotyczące połowy ukraińskich dochodów z surowców w zamian za pomoc USA

Prezydent Donald Trump zażądał podobno 50% udziałów w przychodach Ukrainy z zasobów naturalnych, portów i infrastruktury jako spłaty za miliardy dolarów amerykańskiej pomocy udzielonej podczas wojny z Rosją. Propozycja, która została przedstawiona prezydentowi Ukrainy Wołodomyrowi Zełenskiemu w zeszłym tygodniu, wywołała oburzenie i zaniepokojenie w Kijowie, gdzie Zełenski odrzucił umowę jako jednostronną i pozbawioną gwarancji przyszłego bezpieczeństwa

Ukrainy. Żądanie to podkreśla dążenie Trumpa do zapewnienia USA korzyści z inwestycji w pomoc zagraniczną, ale krytycy twierdzą, że grozi to wyobcowaniem kluczowego sojusznika w niestabilnym regionie.

Projekt umowy, opisany jako „uprzywilejowany i poufny”, wzywa USA do zatrzymania 50% udziału w przychodach Ukrainy z krytycznych minerałów, ropy i gazu, portów i infrastruktury na czas nieokreślony. Umowa przyznawałaby również Stanom Zjednoczonym prawo zastawu na przychodach z nowych licencji oraz prawo pierwokupu minerałów przeznaczonych na eksport. Według doniesień, umowa dałaby Waszyngtonowi bezprecedensową kontrolę nad ukraińską gospodarką towarową i surowcową, a kontrakt podlegałby prawu nowojorskiemu i przyznawałby USA suwerenny immunitet.

Trump bronił tej propozycji w niedawnym wywiadzie dla Fox News, stwierdzając: „Mają niezwykle cenną ziemię pod względem metali ziem rzadkich [minerałów], pod względem ropy i gazu, pod względem innych rzeczy. Chcę mieć zabezpieczone nasze pieniądze, ponieważ wydajemy setki miliardów dolarów [w Ukrainie]”. Podkreślił, że USA powinny odzyskać swoje inwestycje niezależnie od tego, czy Ukraina osiągnie porozumienie pokojowe z Rosją.

Odrzucenie i obawy Zełenski'ego

Prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski stanowczo odrzucił propozycję, nazywając ją nieadekwatną i pozbawioną gwarancji bezpieczeństwa dla jego kraju. „Nie pozwoliłem ministrom podpisać odpowiedniej umowy, ponieważ moim zdaniem nie jest ona gotowa do ochrony nas, naszych interesów” – powiedział Zełenski. Podkreślił znaczenie powiązania każdej umowy w sprawie zasobów z długoterminowymi gwarancjami bezpieczeństwa, zwłaszcza że Ukraina nadal odpiera rosyjską agresję.

Obawy Kijowa są dwojakie: propozycja nie zawiera żadnych konkretnych zobowiązań dotyczących przyszłego wsparcia ze

strony USA i nie odnosi się do tego, w jaki sposób Stany Zjednoczone pomogłyby zabezpieczyć ukraińskie złoża mineralne w obliczu trwającego konfliktu. Ukraińscy urzędnicy wyrazili również zaniepokojenie zawartym w dokumencie zastrzeżeniem, że spory będą rozstrzygane zgodnie z prawem nowojorskim, które według nich może nie być egzekwowalne.

Dążenie do lepszej umowy

Pomimo odrzucenia początkowej oferty Trumpa, Zelensky zasygnalizował otwartość na zrewidowane porozumienie, które obejmuje szersze zaangażowanie międzynarodowe i silniejsze gwarancje bezpieczeństwa. „Dla mnie jest to bardzo ważne, związek między pewnego rodzaju gwarancjami bezpieczeństwa a pewnego rodzaju inwestycjami” – powiedział. Ukraińscy urzędnicy podobno przygotowują kontrpropozycję, która ma zostać przedstawiona USA w najbliższej przyszłości.

Propozycja USA jest zgodna z „Planem Zwycięstwa” Zełenskiego, który ma na celu pogłębienie więzi z Waszyngtonem poprzez zaoferowanie dostępu do ogromnych bogactw mineralnych Ukrainy w zamian za dalsze wsparcie. Obecna umowa nie spełnia jednak oczekiwań Kijowa, a jeden z ukraińskich urzędników określił ją jako „umowę Trumpa”, która jest „twarda”, ale nie leży w najlepszym interesie Ukrainy.

Żądanie Trumpa dotyczące połowy ukraińskich dochodów z zasobów oznacza dramatyczną zmianę w polityce zagranicznej USA, kładąc nacisk na transakcyjne podejście do pomocy międzynarodowej. Chociaż propozycja ta odzwierciedla zaangażowanie Trumpa w zapewnienie USA korzyści z inwestycji, wzbudziła ona w Kijowie poważne obawy dotyczące suwerenności i długoterminowego bezpieczeństwa. W miarę kontynuowania negocjacji, ich wynik będzie prawdopodobnie zależał od tego, czy oba narody będą w stanie znaleźć równowagę między interesami gospodarczymi a strategicznymi sojuszami.

Ujawniono tajne plany wojenne: akademickie ekstremalne strategie mające na celu SKALOWANIE ukraińskiej wojny zastępczej

Wyciekłe dokumenty ujawniają szemraną sieć akademików wojskowych, proponujących niekonwencjonalne taktyki – od propagandy w stylu ISIS po zmodernizowane IED – w celu przedłużenia wojny na Ukrainie, podnosząc pytania o rolę zachodniego wywiadu i nikczemnych stron trzecich w eskalacji konfliktu.

Kto stoi za tymi planami?

W chaotycznym następstwie inwazji Rosji na Ukrainę w lutym 2022 r., szemrana grupa wojskowych naukowców i agentów wywiadu opracowała szereg ekstremalnych strategii mających na celu przedłużenie konfliktu. Dokumenty ujawnione przez The Grayzone ujawniają, że grupa ta, działająca pod auspicjami University of St. Andrews, zaproponowała taktykę od propagandy w stylu ISIS po zmodernizowane improwizowane urządzenia wybuchowe (IED) inspirowane irackimi powstańcami. Plany, dostarczone bezpośrednio do Rady Bezpieczeństwa Narodowego administracji

Bidena, podobno wpłynęły na politykę USA w Ukrainie, budząc obawy o rolę zachodniego wywiadu w eskalacji wojny.

Dokumenty, które wyciekły, identyfikują kwartet naukowców i pracowników wywiadu wojskowego jako architektów propozycji. Wśród nich jest Andrew Orr, historyk z Kansas State University, którego ostatnie prace obejmują ponowne przemyślenie tożsamości wojskowej francuskich kobiet podczas II wojny światowej. Dołączyli do niego Ash Rossiter, były oficer Korpusu Wywiadu Armii Brytyjskiej, obecnie wykładowca w Zjednoczonych Emiratach Arabskich; Marcel Plichta, weteran Agencji Wywiadu Obronnego USA; oraz Zachary Kallenborn, samozwańczy „szalony naukowiec” specjalizujący się w dronach i broni masowego rażenia.

Grupa była podobno kierowana przez Marca R. DeVore’a, starszego wykładowcę na Uniwersytecie St. Andrews, który ma powiązania z Pentagonem i Centrum Studiów Strategicznych Królewskiej Marynarki Wojennej. E-maile pokazują, że DeVore wysłał propozycje grupy bezpośrednio do płk. Tima Wrighta, ówczesnego dyrektora ds. Rosji w Radzie Bezpieczeństwa Narodowego.

Pochodzenie naukowców rodzi pytania dotyczące outsourcingu strategii wojennej do osób o wątpliwych powiązaniach z agencjami wojskowymi i wywiadowczymi. „To klasyczny przypadek fotelowego generalizowania” – powiedział jeden z analityków, wypowiadając się pod warunkiem zachowania anonimowości. „Są to ludzie, którzy nigdy nie widzieli pola bitwy, a mimo to proponują taktykę, która może mieć katastrofalne konsekwencje”.

Ekstremalne taktyki: od propagandy ISIS po zmodernizowane IED

Wyciekłe dokumenty ujawniają szereg niekonwencjonalnych strategii mających na celu wzmocnienie ukraińskiego oporu. Wśród najbardziej kontrowersyjnych znalazła się propozycja

zastosowania wojny psychologicznej w stylu ISIS. „Musimy wziąć stronę z podręcznika ISIS w zwinnym przekazywaniu naszego przesłania Rosjanom” – napisali autorzy, sugerując wykorzystanie propagandy do podważenia rosyjskiego morale.

Grupa zaproponowała również modernizację IED, wyciągając wnioski z Iraku i Afganistanu. Zachary Kallenborn, samozwańczy „szalony naukowiec”, szczegółowo opisał plany „inteligentnych” IED, które mogłyby być wymierzone w rosyjskie koleje i infrastrukturę. „Zbiorniki paliwa w lokomotywach spalinowych zazwyczaj znajdują się na dole” – napisał Kallenborn. „Podłożenie i ukrycie małych ładunków wybuchowych między drewnianymi listwami kolejowymi nie byłoby trudne”.

Propozycje rozszerzyły się na cyberwojnę, wzywając „hakerów-ochotników” do przeprowadzania ataków na rosyjską infrastrukturę, zapewniając jednocześnie osłonę dla operacji sponsorowanych przez państwo. „Im większa liczba niezależnych cyberataków na Rosję, tym większe będą również możliwości dla zachodnich agencji wywiadowczych do przeprowadzania chirurgicznych cyberataków” – napisali autorzy.

Zagraniczni piloci i drony: outsourcing wojny

Być może najbardziej zuchwałą propozycja dotyczyła rekrutacji zagranicznych pilotów do walki w Ukrainie. Autorzy powoływali się na historyczne precedensy, takie jak Latające Tygrysy, grupa amerykańskich pilotów, którzy walczyli w Chinach przeciwko Japonii przed przystąpieniem USA do II wojny światowej. Zasugerowali, że zachodni piloci mogliby zgłosić się na ochotnika na Ukrainę, a ich rządy oferowałyby urlopy.

Grupa opowiedziała się również za wykorzystaniem dronów, w szczególności wyprodukowanych w Turcji Bayraktar TB2, które opisali jako „praktycznie jedyną platformę powietrzną, za pomocą której Ukraina skutecznie uderza w rosyjskie siły

naziemne". Zaproponowali oni zalanie Ukrainy dodatkowymi dronami, obsługiwanyimi przez prywatnych wykonawców w celu utrzymania wiarygodnego zaprzeczenia.

Dokumenty, które wyciekły, oferują rzadki wgląd w mroczny świat wojny proxy, w którym naukowcy i pracownicy wywiadu opracowują strategie z dala od ponurych realiów pola bitwy. Podczas gdy propozycje te odzwierciedlają chęć wzmocnienia ukraińskiego oporu, podnoszą również niepokojące pytania dotyczące eskalacji konfliktu i roli zachodniego wywiadu w przedłużaniu wojny.

Podczas gdy konflikt się przeciąga, a jego końca nie widać, autorzy tych planów pozostają w środowisku akademickim, z dala od linii frontu. Ich propozycje, niegdyś ograniczone do sfery teorii, zostały teraz ujawnione światu, z konsekwencjami, które wciąż się rozwijają. Ostatecznie, dokumenty, które wyciekły, służą jako ostre przypomnienie niebezpieczeństw związanych ze zlecaniem wojny tym, którzy nigdy nie poniosą jej kosztów.

Trump powinien zakończyć wojnę na Ukrainie już teraz

Prezydent Trump miał proste, ale głębokie przesłanie dotyczące wojny na Ukrainie podczas swojej kampanii: „Chcę, żeby wszyscy

przestali umierać. Umierają Rosjanie i Ukraińcy. Chcę, żeby przestali umierać”.

Około dwóch tygodni po rozpoczęciu jego drugiej kadencji, Rosjanie i Ukraińcy wciąż giną, i to nie tylko żołnierze. 29 stycznia ukraiński dron zabił matkę i jej dwuletnie dziecko w rosyjskim obwodzie biełgorodzkim. Następnego dnia rosyjski dron uderzył w budynek mieszkalny w północno-wschodniej Ukrainie, zabijając sześć osób, które opisano jako trzy starsze małżeństwa.

Trump podobno dał swojemu wysłannikowi w konflikcie, Keithowi Kelloggowi, 100 dni na zakończenie wojny, a rzekomo wyciekły plan opracowany przez administrację wzywałby do zawieszenia broni do Wielkanocy, aby rozpocząć rozmowy na temat trwałego porozumienia pokojowego.

Ale do tego czasu zginie znacznie więcej Ukraińców i Rosjan. I po co? Stany Zjednoczone nie mogą teraz zrobić nic, by dać Ukrainie jakąkolwiek realną przewagę nad Rosją. Czas jest po stronie Rosji i wszyscy o tym wiedzą. Ukraina będzie musiała pójść na poważne ustępstwa, aby osiągnąć pokój, i taka będzie sytuacja teraz i za 100 dni.

Istnieją inne powody, aby przerwać wojnę, poza codziennymi ofiarami. Ryzyko eskalacji jest nadal bardzo realne, ponieważ ukraińskie drony codziennie latają do Rosji i czasami celują w bardzo wrażliwą infrastrukturę, w tym elektrownie jądrowe.

Wbrew temu, co wielu sądzi, Ukraina nie zbudowała swojego potencjału dronów samodzielnie. W ostatnich dniach administracja Bidena zdecydowała się ujawnić niegdyś tajny program, który finansował rozwój ukraińskich dronów w wysokości 1,5 miliarda dolarów. Wiemy również, że ukraińskie ataki dronów na Rosję są przeprowadzane przy użyciu danych wywiadowczych z Zachodu.

Rosja pokazała, że nie chce podejmować wojny z NATO w obliczu wspieranych przez Zachód ataków na jej terytorium, a jest to

jeszcze mniej prawdopodobne teraz, gdy istnieje nowa administracja USA, która przynajmniej mówi o zakończeniu wojny. Ale nieuczciwe elementy ukraińskiego wywiadu lub nawet sam prezydent Zełenski mogą zdecydować się na jedną wielką prowokację, coś, czego Rosja nie może pozostawić bez odpowiedzi, jako ostatnią desperacką próbę uzyskania bezpośredniej interwencji NATO.

Zgodnie z ujawnionym amerykańskim planem zakończenia wojny, USA nakażą Ukrainie zniesienie stanu wojennego po osiągnięciu porozumienia pokojowego. Oznacza to, że Zełenski nie będzie już miał wymówki, by nie przeprowadzać wyborów, a po podpisaniu porozumienia, które oddaje Rosjanom część terytorium, z pewnością przegra.

Zełenski wie, że jego dni u władzy są policzone i że ta wojna będzie jego dziedzictwem. Zostanie zapamiętany za to, że zdecydował się walczyć w wojnie, której nigdy nie mógł wygrać, zamiast podpisać umowę w pierwszych tygodniach inwazji, która zakończyłaby umieranie i pozostawiła Ukrainę znacznie bardziej nienaruszoną niż obecnie.

Ze względu na Ukraińców i Rosjan, którzy mogą zginąć w nadchodzących tygodniach, a także w celu przywrócenia świata z krawędzi III wojny światowej, Trump powinien dziś zadzwonić do Zelensky'ego i powiedzieć mu, że to koniec.

[Źródło](#)

Rosja powołała się na artykuł

4 traktatu o wzajemnej obronie z Koreą Północną, potwierdza Putin

Prezydent Rosji Władimir Putin publicznie potwierdził, że jego kraj powołał się na kluczowy artykuł traktatu o wzajemnej obronie z Koreą Północną.

Rosyjski przywódca ogłosił to podczas dwudniowego szczytu BRICS, który odbył się w rosyjskim mieście Kazań. Była to odpowiedź na pytanie Cyrusa Simmonsa z NBC News, który zapytał Putina o obecność wojsk Korei Północnej w Rosji, co sugerują zdjęcia satelitarne opublikowane przez Koreę Południową.

„Zdjęcia to poważna sprawa. Jeśli są zdjęcia, to coś odzwierciedlają” – powiedział Putin, który następnie przypomniał historię konfliktu Rosji z Ukrainą, który rozpoczął się w 2014 roku.

„Jeśli chodzi o nasze stosunki z Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną [KRLD]: Jak wiecie ... nasze porozumienie o strategicznym partnerstwie zostało ratyfikowane. Jest tam artykuł czwarty. Nie wątpimy, że przywódcy Korei Północnej poważnie traktują nasze umowy. To, co i jak zrobimy w ramach tego artykułu, to nasza sprawa” – kontynuował.

„Po pierwsze, musimy przeprowadzić odpowiednie negocjacje dotyczące wdrożenia artykułu czwartego tego porozumienia. Jesteśmy w kontakcie z naszymi północnokoreańskimi przyjaciółmi. Zobaczymy, jak rozwinie się ten proces”.

Artykuł czwarty traktatu o wzajemnej obronie, formalnie traktatu KRLD-Rosja o wszechstronnym partnerstwie strategicznym, brzmi: „W przypadku, gdy którykolwiek z sygnatariuszy znajdzie się w stanie wojny w wyniku zbrojnej napaści jednego lub kilku państw, drugi bezzwłocznie udzieli pomocy wojskowej i innej przy użyciu wszelkich posiadanych środków, zgodnie z art. 51 Karty [Narodów Zjednoczonych] oraz prawem KRLD i Federacji Rosyjskiej”.

Pisząc dla Free West Media (FWM), komentator Marko Marjanovic wskazał, że za „skromną nazwą dokumentu kryje się [pełnoprawny] traktat o wzajemnej obronie”.

„Zapytany o obecność Koreańczyków z Północy, Putin – bez pytania – zamiast tego zdecydował się poinformować reportera o szerszej perspektywie: Rosja ma traktat o sojuszu obronnym z Koreą Północną, który został teraz uruchomiony” – napisał Marjanovic.

Rosja i Korea Północna zacieśniające więzi wojskowe to zła wiadomość dla Ameryki

Marjanovic, autor strony internetowej Anti-Empire, również wtrącił swoje dwa grosze na temat rozwoju sytuacji w artykule FWM. Zauważył, że Putin nie odnosił się do rozmieszczenia Koreańczyków Północnych w Rosji jako jedynie „ćwiczeń wojskowych”.

„Jeśli [Północni] Koreańczycy są w Rosji, to jest to kontekst, w którym się tam znajdują – a nie jakieś 'ćwiczenia'. To, czy żołnierze [północnokoreańscy] pojawią się na linii frontu, nie ma większego znaczenia. Niezależnie od tego, czy się pojawią, czy nie, zostanie udzielona dodatkowa forma pomocy wojskowej. I niezależnie od tego, czy to robią, czy nie, Rosja zaciągnie dług wobec Korei Północnej i będzie zobowiązana do obrony

[Pjongjangu] w przyszłości” – napisał Marjanovic.

Marjanovic wskazał również, że Rosja i Korea Północna, stając się nawzajem swoimi najlepszymi przyjaciółmi, stanowią dla Ameryki poważny cios zwrotny. „[Korea Północna] zyskuje potężnego sojusznika i bliskiego sojusznika, co jest niepożądane dla [Waszyngtonu] i karmi za zapędzenie Moskwy i Pjongjangu w kozi róg”, napisał.

„Należy zrozumieć, że dla Korei Północnej pomoc Rosji również nie jest pozbawiona kosztów i niebezpieczeństw; maluje ona amerykański cel na [Pjongjangu]. Ale prowokowanie gniewu amerykańskiego imperium może być tego warte, jeśli w zamian otrzyma się od Rosji gwarancję bezpieczeństwa z artykułu czwartego – wraz z ropą, nawozami, transferami [technologii] [i nie tylko]”.